

Krigsministeren (Haffner): Jeg kan dertil svare, at jeg naturligvis intet Dieblisk vilde betænke mig paa at udstede en saadan provisorisk Lov; men dette Spørgsmaal foreligger ikke. Spørgsmaalet er, om det høie Thing vil vedtage en Lov, hvorved Krigsbestyrelsen kan uddaa Nødvendigheden af at udstede en provisorisk Lov.

J. Madsen: Jeg skal ikke paa dette Stadium af Forhandlingerne udtale mig om, hvorvidt der i Almindelighed er Trængsel til dette Lovforslag eller ikke, og allermindst skal jeg sige, at jeg hellere ønsker en provisorisk Lov, end jeg ser Sagen ordnet ved et Lovforslag som det her foreliggende. Jeg vil ogsaa tilføje, at naar jeg ser paa dette Lovforslags Indhold, er der efter min Mening Forbedringer ved det fremfor den provisoriske Lov, vi fik i 1863. Men naar jeg tager Hensyn til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Rjønshavn's 3die Valgkreds (Evertmoes), idet han sagde, at det maatte være vedkommende Kommunalbestyrelser's Sag, hvorledes de vilde bringe disse Heste tilfode, saa forekommer det mig, at der er et Gul i Lovforslaget, idet jeg ikke kan se, hvem der, naar det paalægges vedkommende Kommunalbestyrelse at fremstille disse Heste, saa skal bedømme, hvorvidt de ere antagelige til Krigsbrug eller ikke. Jeg ser vel, hvad der staar i § 12, men dette er for mig det ubeligste Punkt i Loven; der staar nemlig deri, at Krigsministeren og Indenrigsministeren i Forening skulle bestemme Reglerne baade for Hestenes Antagelighed og for Vognenes Brugbarhed. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse i § 12 kan blive meget betænkelig for vedkommende Kommunalbestyrelse; thi sæt nu, at den, der skal bedømme, hvorvidt de afleverede Heste svare til de Regler, som Krigsministeren og Indenrigsministeren i Forening have fastsat, sæt nu, at han — det er vel sagtens den øverste Befalingsmand for vedkommende Afdeling enten af Artilleriet eller af Kavalleriet, der skal modtage Hestene — kommer til det Resultat, at de fremstillede Heste ikke svare til de Regler, som ere fastsatte af Krigsministeren og Indenrigsministeren i Forening, saa vil han vistnok sende Hestene tilbage. Det Samme kan jo ske med Vognene. Han vil da sige til Kommunalbestyrelsen: De Heste eller de Vogne, I have fremstillet, ere ikke antagelige, I maa komme med andre. (Stemmer: Se § 4, 2det Stykke.) Det bliver altsaa en Slags Kommissiøn, der udnævnes til at modtage Hestene. Mit Spørgsmaal er da: Naar der nu er fremstillet 1½ Gang saa mange Heste, som vedkommende Kommune skal udrede, — men disse Heste kasseres, hvad skal saa ske? Skal Kommunen saa fremstille andre Heste og Vogne, eller hvorledes skal der saa forholdes? Dette Spørgsmaal staar som tvivlsomt for mig. For det Første forekommer det mig betænkeligt, at der ikke i Lo-

ven staar de Regler, hvorefter baade Heste og Vogne skulle leveres. Jeg saae meget hellere, at dette stod i Loven, end at det skal bestemmes ved en Slags administrativ Bestemmelse af Krigsministeren og Indenrigsministeren i Forening. Denne er min første Betænkelse; men min anden Betænkelse er den: Dersom vedkommende Kommunalbestyrelse fremstiller Heste og Vogne, og vedkommende Kommissiøn saa siger: Nei, de ere ikke gode nok, skal saa Kommunen fremstille andre Heste og andre Vogne, og hvor tidt kan dette gjentages? Dette er egentlig den største Betænkelse, jeg kan se ved Lovforslaget for Dieblisset, og derfor vilde jeg fremsætte den, for at dette Punkt under Sagens videre Forhandling kunde blive taget under Overveielse. Der siges i Lovforslaget, at der skal fremstilles 1½ Gang saa mange Heste, som der skal leveres; men man kunde jo gaa til det dobbelte Antal for Exempel og sige, at de Vedkommende skulle bedømme dette Antal Heste og tage imod dem af dem, som de kunde faae ud af dette Antal, uden videre Tab for Kommunen; thi jeg ser ikke, hvorledes en Kommunalbestyrelse ellers kan rede sig ud af den Forlegenhed, som den kommer i ved flere Gange at faae sine Heste kasserede. Tilgældes tror jeg, at det er en temmelig stor Forbring, der stilles til Vognene. Det vil vistnok ikke være rigtigt at gaa saa vidt, men derimod at sige, at under saadan extraordinær Udskrivning af Vogne til Hærens Brug maa Hæren være forpligtet til at modtage de Vogne, som ere brugelige der paa Egnen; thi det kan dog vist aldrig forlanges, at vedkommende Kommunalbestyrelse skal tage hen til en anden Egn eller maasse endog til en anden Provinds, for at tilfredsstille de Regler, som Krigsministeren og Indenrigsministeren maatte bestemme. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Krigsministeren (Haffner): Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldstændig misforstaaet Loven, og Grunden dertil er vistnok den, at han har havt Tanken henvendt paa, hvorledes Forholdene vare ordnede ved den provisoriske Lov af 12te December 1863. Da var det paalagt Kommunerne til Brug for Hæren at levere et vist Antal Heste, og naar de fremstillede Heste ikke vare brugelige, saa maatte det naturligvis paahvile Kommunerne at fremstille andre Heste, og forsaavidt som de ikke kunde tilveiebringe disse, saa var man berettiget til at indkjøbe Heste for Kommunernes Regning. Kommunerne fik først Erstatning for disse Heste ved en senere Lov, nemlig da den provisoriske Lov blev forelagt i Rigsdagen, og den endelige Lov kom ud. Der er der ikke paalagt Kommunalbestyrelsen Andet end til enhver given Tid at kunne paavise, hvor der findes til Krigsbrug brugelige Heste i Kommunen og paa nærmere Opfordring at skulle fremstille dem paa et forud opgivet Sted indenfor